

2

KUKATKO

Josefodolské divadelní jaro

7. - 10.5. 2015

pod záštitou senátora Jaroslava Zemana

V Josefově Dole opět po roce uvítáme ochotníky z Libereckého kraje a Českého středohoří na divadelní přehlídce venkovských divadelních souborů Josefodolské divadelní jaro 2015. Konat se bude v termínu 7.5. - 10.5. 2015 v divadle v Josefově Dole a vyhlášovatelem této přehlídky je SČDO, Svaz českých divadelních ochotníků Praha. Přehlídka je postupová na Národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou. Letos se bude konat jubilejní, již 25. ročník.

Pořadatel – Divadelní spolek J. K. Tyl Josefův Důl – se na tuto významnou událost v ochotnicko - divadelních kruzích náležitě, důsledně a se značným předstihem vždy připravuje. Některé soubory se zúčastňují josefodolské přehlídky pravidelně, např. Bozkov, Zákupy, Vysoké nad Jizerou, Poniklá, v posledních letech Lučany nad Nisou, Tatobity a samozřejmě pravidelným účastníkem je i domácí soubor z Josefova Dolu.

Během 24 ročníků této přehlídky se v Josefově Dole představilo celkem 32 ochotnických souborů, se 136 inscenacemi. Z nich pak odborná porota vybírala inscenace na Národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou.

V loňském roce porotu nejvíce zaujala hra josefodolského spolku Vajíčko, belgického dramatika Féliciena Marceau. Josefodolský soubor tak reprezentoval obec Josefův Důl na vysoké přehlídce již po jedenácté.

Divadelní spolek J. K. Tyl Josefův Důl v letošním roce bude slavit i své významné výročí. V září uplyne 70 let od jeho založení. Za ta léta soubor vždy pracoval aktivně, v padesátých letech dokonce uvedl na divadelní prkna i tři premiéry za rok. V šedesátých letech nastala přestávka, vynucená komplexní přestavbou budovy divadla. Na počátku 70. let se spolek opět pustil do divadelní práce a dá se říci, že s velkými úspěchy. Zúčastňoval se okresních i krajských divadelních přehlídek a vždy svými inscenacemi zaujal.

V současné době Josefodolští úzce spolupracují i s okolními spolky z Desné, Tanvaldu, z Lučan nad Nisou, herci za námi jezdí z Jablonce nad Nisou, z Janova, ze Smržovky. Tato spolupráce nám umožňuje zapojovat i řadu mladých lidí, vybírat např. i typově vhodné herce pro postavy našich inscenací. Spolek spolupracuje i s dalšími ochotnickými soubory, zveme je do našeho divadla a sami zajíždíme na tzv. štace do okolních měst a obcí, ale mnohdy i do vzdálenějších míst.

DS J. K. Tyl v Josefově Dole zajišťuje svou bohatou činností kulturní život v údolí řeky Kamenice, naše představení navštěvují diváci z blízkého i širokého okolí, ale i návštěvníci Jizerských hor. Věříme, že pomyslná laťka nespadne a elán pro práci v ochotnickém divadle zůstane.

Zveme všechny příznivce ochotnického divadla na všechna naše představení a zvlášť pak na přehlídková představení JDJ 2015.

Za DS J. K. Tyl Josefův Důl

Hana Stuchlíková, jednatelka spolku

Ochotnický divadelní soubor TJ SOKOL BOZKOV

Veselohra se zpěvy o třech dějstvích **LOVU ZDAR**

Na motivy frašky Vlasty Buriana a Emila Artura Longena. O zmatku mezi myslivci a pytláky, kdy vlastně nikdo neví, kdo je kdo. Však největší problém způsobí příjezd majitelky panství paní Hraběnky, která chce své lesy prodávat.

Režie : Jiří Doubek

Scéna a vlastnoruční výroba kulís : Jaromír Ouhrabka

Kostýmy : kolektiv herců a dobrovolníků

Hudební doprovod : Josef Kurfiřt st. - akordeon, Jiří Doubek – vozembouch

Světla : Jan a Vratislav Ouhrabkovi

Text sledují : Stanislav Kasan st., Dobroslava Prokopová a Jiří Doubek

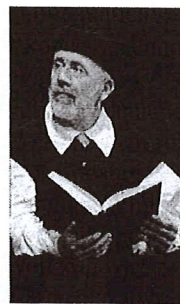
OSOBY a OBSAZENÍ

lesní DANĚK Josef Kurfiřt st.
hajný JEMELKA Jaromír Ouhrabka
podruh PÁŠA Lojza Josef Kurfiřt ml.
sloužící u lesního ANĚLA Eliška Vildová
velkouzenář KAKEJTA Jindřich Prokop
paní HRABĚNKA Zuzana Nesvadbová
lokaj paní hraběnky HANZ Jaroslav Kurfiřt ml.
hostinská mladá VRŇAVÁ Kristýna Vildová
hostinská stará VRŇAVÁ Dobroslava Prokopová
pytlák VÁVROVÁ Barbora Kurfiřtová
pytlák ZÁSTĚROVÁ Mária Moravcová
pytlák UČITEL Stanislav Kasan st.
pytlák HALUZÁKOVÁ Lenka Pacholíková
manžel VÁVRA Jiří Doubek
manžel HALUZÁK Jaroslav Kurfiřt ml.
manžel ZÁSTĚRA Jan Jošt ml

DS J. K. Tyl Josefův Důl v několika předchozích sezonách směřoval v dramaturgii k výběru titulů, které nejsou na ochotnických jevištích běžné. Zvolit si Williama Shakespeara je značná odvaha, navíc vsadím-li na titul sice slavného dramatika, ale méně frekventovaný, protože může být i v mnohém problematický, může se jednat doslova o risk.

Shakespeareův opus „Dobrý konec všechno spraví“ právě patří do kategorie textů, které mají značně nepřehledný vývoj děje, nejasnou motivaci v jednání postav s až nevysvětlitelnými proměnami v charakteru. Zásadní potřebou v dramaturgické přípravě i v promýšlení režijní koncepce se tak stává přesné stanovení motivací a charakteru postav. Ve zhlédnuté inscenaci postrádáme věrohodnost v typu i ve vzájemné komunikaci mezi postavami Bertrama a Heleny. Ovšem i řada dalších postav se pohybuje ve významové všeobecnosti. Inscenace je velice pevně režijně svázána, a to až do té míry, že řada herců poslušně plní aranžmá, avšak v mluvní stránce (především ve veršovaných partiích) slyšíme pouze množství slov ve stereotypní kadenci (jako by ani neexistovaly tečky na konci vět či replik), aniž by byl sdělován význam. Můžeme přijmout strohou a neměnnou scénu z praktikáblovcových segmentů, avšak očekáváme větší využití v aranžmá (škoda, že např. nedynamizují prolínání jednotlivých scén). Kostýmy jsou ušity s obdivuhodnou pečlivostí, jen by asi bylo možno důsledněji sledovat stylizovanost a potlačit někdy příliš výraznou barevnost umělých tkanin. Za sporné považujeme použití Prokofjevovy

hudby, která svou vypjatou dramatickostí se dostává do nechtěného kontrastu s ironií textu. Žel, snaha o traktování textu v poloze směřující k ironii se proměnila ve stereotypní a chvílemi zvukově naddimenzovanou mozaiku. Přes všechny výhrady, nelze upřít Josefodolským poctivou snahu o inscenování náročné klasického titulu, což považujeme za chvályhodné i ve výchově vlastního publika.

R.Felzmann

Robert Thomas: Osm žen

Chce-li soubor inscenovat tuto velmi zdařile napsanou detektivní komedii, musí splnit dva předpoklady: mít osm dobrých hereček a schopnost vytvářet dramatické situace a napětí. Zákupští bezesporu splnili první předpoklad. Všechny herečky, byť s rozdílnou mírou divadelní zkušenosti a tedy i jevištních dovedností, naznačily umění vytvářet dramatickou postavu, charakterizovat ji a v některých případech ji dokázaly ztvárnit s vědomím onoho tajemství, které jim autor nabídl. Soubor však zůstal dlužen v naplnění druhé předpokladu. Dramatická situace byla v josefodolském představení prezentována pohříchu převážně a především jen ve slozech a režie rezignovala na mimoslovní jednání. To však je klíčem k rozehrání situací, slova jsou jen spouští pro to, aby skrze ono příslovečné „vespolné jednání“ odhalovaly jednotlivé ženy svá tajemství, svůj vztah k „zavražděnému“ manželu (otci, bratru...) i vztahy vzájemné. Tajemství, jež každá z žen ukrývá, je motivací k jednání a může být i důvodem k spáchání zločinu. Tím je Thomasův text poutavý, proto znovu a znovu láká inscenátory z řad divadelníků amatérských i profesionálních. Postupné odhalování tajemství postav dává příležitost hereckou, dává příležitost k napětí (jde přece o detektivku), dává příležitost k humoru (jde přece o komediální detektivku). Tohle Zákupští přes své nesporné schopnosti dosud neodhalili. Režisér se dopustil některých neobratností (ukryté dveře do Marcelova pokoje a bezradná hra s klíčem od nich, zbytečný a nefunkční ornament dveří na toaletu, podivná organizace postav čelem ke stěně ve finále hry...), to vše je k prominutí. Co však z detektivní komedie činí poměrně jednotvárnou a místy i nudnou podívanou, je absence situací a onoho vespolného jednání. Někde jde vysloveně o nešikovnost (hra s revolverem), také doslovné předvedení Marcelovy sebevraždy, dovoluji si tvrdit, působilo spíše kontraproduktivně. Jistě lze ocenit vůli souboru utkat se s nelehkou předlouhou i olbřímí trpělivostí pana režiséra s osmi ženami. Ty však naznačily schopnosti větší a zajímavější, než prezentovaly v josefodolském představení.

František Zborník

Oscar Wilde : Strašidlo canterwillské Lučanský spolek divadelní, zvaný zkratkou L.S.D., předvedl na letošní divadelní přehlídce v Josefově Dole komedii podle povídky Oscara Wildeho Strašidlo canterwillské. Hry tohoto autora je možné nazývat inteligentními konverzačními komedii, které se vyznačují britností dialogů a výstižností obsahu větných střetů jednotlivých charakterů dramatických postav. Vtipnost textu je postavena na výkonu protagonistů, kteří by měli svými výkony výraz dějového vývoje podpořit. V této hře je důležitým kontrastem jednání figur, pocházejících z tradičního konzervativního anglického prostředí a příchozí rodiny amerického občana, přinášejícího novodobý racionální postoj. Vystihnout tento střet a z něj pocházející zápletku je hlavní úkol k režijnímu vystižení a lučanským se ne úplně podařilo tento obsah plně vyjádřit.

Jan Hlavatý

Bez nich by to nešlo ...

Přehlídka, to nejsou jen uvaděči, herci, diváci, seminaristé a porotci, lidé před i za barem, ale i další, kteří nejsou tak vidět, ale bez nichž by přehlídka nebyla přehlídkou. Myslím tím nejen všechny ty oběťavce, kteří - každý po svém - přispívají ke zdaru společné věci, nýbrž i nenápadný manželský pár, který radostně sleduje ochotnické hemžení. Ona krásně maluje, on - přátelský a vždy dobře naladěný, oba usměvaví. Jsou to manželé Helena a Kess Verhoefovi, bez nichž by to opravdu nešlo, protože poskytují už

léta místnímu souboru zázemí, během květnové přehlídky i v průběhu celého roku. Patří jim za to veliké poděkování. R. Podrazký